

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg har vist gjort det helt klart, men det er jo ikke sikkert, at alle har forstået det; jeg ved i hvert fald ét parti, som ikke har forstået, at SF ikke ønsker at lukke fuldstændig af for, at andre lande kan investere i Danmark, lige så lidt som vi ønsker at lukke af for, at danske kan investere i andre lande. Det er ikke det, der er meningen med det.

Vi er fuldstændig klar over, at vi bor i et land, der lever af frihandel. Vi er jo ikke tåber, der tror, at vi kan lukke os inde. Der er flere, der har talt, som om det var det, vi troede i SF. Naturligvis ikke. Men en overgang skete der den ene dag efter den anden det, at vi kunne læse i aviserne, at nu var den og den virksomhed overtaget af udenlandske opkøbere, mens danske investorer simpelt hen ikke kunne komme til, fordi de ikke anede noget om, hvad det egentlig var, der foregik. Og det kunne vi ikke bare sidde og se på.

Jeg er udmærket klar over, at der er nogle virksomheder, som er overtaget af udenlandske virksomheder, hvilket har tilført virksomhederne ny dynamik. Der er kommet ny knowhow ind, og det har vi også brug for.

Det er ikke SF, der ønsker, at vi her i landet skal gå ind i en osteklokke og ikke være med dér, hvor tingene foregår, og ikke udbygge både på forskning, på uddannelse og på forskellige andre områder. Det er sandelig ikke SF, der blokerer for det. Men vi ønsker større åbenhed, og vi ønsker, at medarbejdere i højere grad får indsigt, medindflydelse og muligheder også for at overtage deres egne virksomheder, og til den ende behøver vi åbenhed omkring disse ting, hvis det overhovedet skal blive en realitet nogen sinde.

Vi arbejder selvfølgelig fortrøstningsfuldt videre med disse ting. Vi vil ændre det – tror jeg da helt bestemt – hvis det viser sig, at forslaget er i strid med nogle regler. Det får vi se i udvalget, for vi agter da at arbejde videre med det dér.

Men tro ikke, at det er sidste gang, vi kommer med forslag om disse ting. Vi håber, at vi får vedtaget et forslag, inden forslagene kommer andre steder fra som direktiver, som vi bare skal vedtage herinde. Det gælder på dette område som på andre områder.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Nu siger fru Lilli Gyldenkilde, at SF ikke er bange for udenlandsk investering her i landet. Det er jeg da glad for, men det svarer ikke rigtig til den skrækkampagne, man indleder i bemærkningerne til forslaget, hvor man taler meget længe om risikoen ved udenlandske storkøb af danske virksomheder. Det vil betyde: »... tab af arbejdspladser, tab af dansk viden og knowhow og dermed forringelse af forsknings- og udviklingsmulighederne i dansk industri, kapitaldræn via udenlandske virksomheders hjemtagning af store udbytter og endelig forringelse af betalingsbalancen og en større afhængighed af udlandet i den økonomiske politik.«

Og det mener man så kan klares med at demokratisere – det har vi næsten ikke snakket om – beslutningsprocessen. Det opfatter jeg også af det, der står i bemærkningerne til de enkelte punkter. Der står, at medarbejderne ikke har nogen indflydelse på handelen. Det virker, som om ledelsen nu skal til at spørge kontorbudet, om det er i orden at gøre det ene eller det andet, og det finder vi i hvert fald i Fremskridtspartiet ikke er rimeligt.

Så var der en ting, jeg glemte at sige før, og det er, at jeg kan se, at SF i hvert fald har en lille smule realitetssans. Det har de ud fra den betragtning, at de dog indrømmer, at virksomhedsfusioner kan være en fordel for såvel de berørte firmaer som de lande, hvor virksomhederne er hjemmehørende – det står nemlig i bemærkningerne – og det synes jeg er udmærket.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det glæder mig, at det nu lader til, at fru Pia Dahl har læst forslaget. Det er udmærket, for så vil man jo se, at det, man i første omgang sagde om, at vi var så skrækelige og vi ville lukke Danmark og ingen måtte være her, uha uha, det passede ikke nogen steder.

Jeg vil tillade mig at citere yderligere fra bemærkningerne til forslaget og så foretage en sammenligning med det, der er sket i virkeligheden:

»Alene i 1987 er således omkring 12.000 danske arbejdspladser overgået til udenlandsk ejede og dominerede virksomheder svarende til en omsætning på ca. 12,5 mia. kr.

Den foreløbige udvikling i 1988 tyder på, at tendensen til et stigende antal opkøb fortsætter ikke mindst som optakt til etableringen af EF's indre marked.«